

Njivečji slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah -
Velja za vse leto ... \$3.50
Za pol leta \$2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
- in the United States -
Issued every day except Sundays
- and Legal Holidays. -
- 50,000 Readers -

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 78. — ŠTEV. 78.

NEW YORK, TUESDAY, APRIL 3, 1917. — TOREK, 3. APRILA, 1917.

VOLUME XXV. — LETNIK XXV.

Vojno stanje med Združenimi državami in Nemčijo.

Wilson pred kongresom.

"Za dobrobit človeštva". — Kontra bo podpiral predsednika. — Vojno navdušenje.

Washington, D. C., 2. aprila. —

Obliki so se zbirali sinoči nad kapiolom in zastave so vihrale v nočnem vetrju. Vojaki drugega polka konjenice so z golimi sabljami strazili vrata v kapitolu. V poslanski zbornici je predsednik Wilson v skupni seji pozdravil novi 65. kongres, je napovedal v imenu narodov, ki ljubijo svobodo, vojno proti avtokraciji (samovladji), kakor so predstavljajo nemška vlada.

Z besedami: "Svetujem da kongres proglaši, da sedanja smer cesarske nemške vlade ni v resnici manj kot vojna proti vladu in narodu Združenih držav", je Wilson potrdil, da v resnici obstoji vojno stanje, toda moč za napoved vojne leži v rokah kongresa.

Tako, ko je Wilson končal svojo poslanico na kongres, so se stavile v obeh zbornicah tozadnevo resolucije, o katerih se bo razpravljalo jutri.

Castniki stotnikovega polka so ga pozvali, da se odpove vojskini častem, ker je stopil v zakon s prinezenjem iz hiše Romano vicev.

Ogrska se ne bo vmesavala v ruske zadeve.

Budimpešta, Ogrska, 1. aprila. — Ogrska poslanska zbornica je sklenila, da se Ogrska ne bo vmesavala v notranje ruske zadeve.

Izrazili pa so, da so centralne države vsak čas pripravljene pogajati se za mir z zaveznicami, ako opustite svoje veselje po osvajanju:

Vendar pa ni bilo vse ljudstvo enega mišljena. Sto in sto mož in žen je korakalo po eestah z zastavami na katerih je bil napis: — "Keep out of war" ("Obvaruj nas vojno"). In niso bili tisti in mire; glasno so se zavzemali za mir; celo po hodnikih v kapitolu so zahtevali mir. Vendar pa je bila večina ljudstva za vojno.

Pred kapitolom je stala velikanska množica, katerega so razsvetljale slike z armadi. Svetlo so se bliščale gole sablje vojakov, ki so bili pripravljeni, da takoj porabijo svoje orožje, ako bi pacifisti hoteli vprizoriti kako demonstracijo.

Dostop v kapitol so imeli le nekatere osebe, ki so imele vstopnice. Galerija je bila prepuno posloženih v hodi so bili oblegovani že dolgo pred osmo uro, kateri čas je bil določen, da pride Wilson v zbornico.

Običajnosti in navade so odpadle in diplomatični zastopniki držav so se vvedli v dvorani, mesto na galeriji, kjer je bila do sedaj navada: storili so to zato, da je bilo na galeriji za poslušalec več prostora. Stole so postavili med klopi, kjer tudi ob straneh in zadev.

Kongresniki, demokrati in republikani, miroljubni in bojevitci, so korakali v zbornico roko v roki; bili so složni v tem slovesnem trenutku.

Kongresniki, demokrati in republikani, miroljubni in bojevitci, so korakali v zbornico roko v roki; bili so složni v tem slovesnem trenutku.

Ko je ob 8. in 25 minut prišla v zbornico Mrs. Wilson in se je vse da na odločeni prostor, je bilo to znamenje, da je predsednik prišel v kapitol.

Stražnik je naznani dohod pred sednico. Ko je stopil v zbornico, so vsi kongresniki in poslušaleci, moški in ženske, vstali in so predsednika pozdravljali z navdušenimi klaci.

"65-temu kongresu predstavljam predsednika Združenih držav", je rekel speaker Champ Clark.

Wilson se je s poklonom zahvalil za ovacije in je takoj pričel resnego obrazu brati svojo poslanico. Zbornica je bila mirna in tiha. Spodelka je bil predsednikov glas, in vsakdo se je stezal naprej, da bi vijel vsako besedo.

Cež nekoliko časa je povzgnil svoj glas in je govoril tako glasno, da se je slišal njegov glas v vsem kotu.

Ko je prebral besede: "Nočemo nomer bral dalje.

Iz Rusije.

Car in carica bodeta ločena. Petrograd, Rusija, 1. aprila. — Ruska provizorična vlada je izdala ukaz, da se prepelje bivši car v trdnjavo sv. Petra in Pavla ter svoje osobe, ki se nahaja zdaj živjan v Carskem selu. Car in carica bodeta popolnoma ločeno za-

peti. Aretirali so tudi veliko kneževje Marija Pavlovna, carjeve sestrične in ločeno ženo svetega kneževja Viljema. Poleg tega so tu di aretirali več oseb, ki so v službi valikega kneza Borisa. Policija je namreč odkrita, da so imeli velika kneževje in dva velika kneza način, proglašiti velikega kneza Nikolaja za ruskega carja. Veliki knez Nikolaj se nahaja na Krimu.

Velika kneginja se je poročila. Petrograd, Rusija, 1. aprila. — Sestra bivšega carja, velika kneginja Olga, ločena žena Oldenburgskega kneza, se je poročila s štorknikom Kudlikovskim, ki služi pri ruski konjenici.

Aretirali so tudi veliko kneževje Marija Pavlovna, carjeve sestrične in ločeno ženo svetega kneževja Viljema. Poleg tega so tu di aretirali več oseb, ki so v službi valikega kneza Borisa. Policija je namreč odkrita, da so imeli velika kneževje in dva velika kneza način, proglašiti velikega kneza Nikolaja za ruskega carja. Veliki knez Nikolaj se nahaja na Krimu.

Tako, ko je Wilson končal svojo poslanico na kongres, so se stavile v obeh zbornicah tozadnevo resolucije, o katerih se bo razpravljalo jutri.

Castniki stotnikovega polka so ga pozvali, da se odpove vojskini častem, ker je stopil v zakon s prinezenjem iz hiše Romano vicev.

Ogrska se ne bo vmesavala v ruske zadeve.

Budimpešta, Ogrska, 1. aprila. — Ogrska poslanska zbornica je sklenila, da se Ogrska ne bo vmesavala v notranje ruske zadeve.

Izrazili pa so, da so centralne države vsak čas pripravljene pogajati se za mir z zaveznicami, ako opustite svoje veselje po osvajanju:

Vendar pa ni bilo vse ljudstvo enega mišljena. Sto in sto mož in žen je korakalo po eestah z zastavami na katerih je bil napis: — "Keep out of war" ("Obvaruj nas vojno"). In niso bili tisti in mire; glasno so se zavzemali za mir; celo po hodnikih v kapitolu so zahtevali mir. Vendar pa je bila večina ljudstva za vojno.

Pred kapitolom je stala velikanska množica, katerega so razsvetljale slike z armadi. Svetlo so se bliščale gole sablje vojakov, ki so bili pripravljeni, da takoj porabijo svoje orožje, ako bi pacifisti hoteli vprizoriti kako demonstracijo.

Dostop v kapitol so imeli le nekatere osebe, ki so imele vstopnice. Galerija je bila prepuno posloženih v hodi so bili oblegovani že dolgo pred osmo uro, kateri čas je bil določen, da pride Wilson v zbornico.

Običajnosti in navade so odpadle in diplomatični zastopniki držav so se vvedli v dvorani, mesto na galeriji, kjer je bila do sedaj navada: storili so to zato, da je bilo na galeriji za poslušalec več prostora. Stole so postavili med klopi, kjer tudi ob straneh in zadev.

Kongresniki, demokrati in republikani, miroljubni in bojevitci, so korakali v zbornico roko v roki; bili so složni v tem slovesnem trenutku.

Kongresniki, demokrati in republikani, miroljubni in bojevitci, so korakali v zbornico roko v roki; bili so složni v tem slovesnem trenutku.

Ko je ob 8. in 25 minut prišla v zbornico Mrs. Wilson in se je vse da na odločeni prostor, je bilo to znamenje, da je predsednik prišel v kapitol.

Stražnik je naznani dohod pred sednico. Ko je stopil v zbornico, so vsi kongresniki in poslušaleci, moški in ženske, vstali in so predsednika pozdravljali z navdušenimi klaci.

"65-temu kongresu predstavljam predsednika Združenih držav", je rekel speaker Champ Clark.

Wilson se je s poklonom zahvalil za ovacije in je takoj pričel resnego obrazu brati svojo poslanico. Zbornica je bila mirna in tiha. Spodelka je bil predsednikov glas, in vsakdo se je stezal naprej, da bi vijel vsako besedo.

Cež nekoliko časa je povzgnil svoj glas in je govoril tako glasno, da se je slišal njegov glas v vsem kotu.

Ko je prebral besede: "Nočemo nomer bral dalje.

Nemška križarka.

Francosko bojišče.

London, Anglija, 2. aprila. — Danes smo zopet napredovali na več mestih naše fronte. Zavzeli smo Francilly-Seleny, Seleny in Holon. Zavzeli se nahajamo dve milij od St. Quentin.

Zavzeli smo tudi gozd pri St. Quentin ter Villecholles in Bihecourt.

Danes zjutraj smo tudi zavzeli nekaj utrjenih postojank na deset milj dolgi fronti med Bapaume in Arras. V tem kraju, kjer so se Nemci zoperstavljali z vso trdavnostnostjo in so imeli zelo velike izgube, smo zasedli vasi Dognies, Louverval, Ecoust, St. Mein in Croisilles; vjeli smo tudi 128 vojakov.

Nemški protinapad smo odbili.

Pariz, Francija, 2. aprila. — V okraju St. Quentin smo prodri dalje.

Južno od Oise je bilo močno artilerijsko strelenje. Razpršili smo nemške čete in vjeli 120 vojakov. Zaplenili smo tudi pet strojnih pušk.

Pri Rambervilles smo izstrelili nemški zrakoplov.

Berlin, Nemčija, 2. aprila. — Vrše se zelo vroči boji, zlasti pri St. Quentin, kjer je sovražnik po več neuspešnih naskokih slednjih zavzel nekaj ozemlja, katerega so naše čete izpraznile, kakor jim je bilo zapovedano.

Boji z Rusi.

Petrograd, Rusija, 2. aprila. — Jugovzhodno od Brzezani se vrše infanterijski boji. Pri Konjauki smo z artillerijo povzročili eksplozije nemških municipalnih skladis.

Južno od reke Ouse v Rumuniji so Nemci naskočili naše postojanke, toda smo jih pognali nazaj. Na osta fronti so se vršili samo boji med stražami.

Berlin, Nemčija, 2. aprila. — Princ Leopoldova fronta: — Ob Dvini smo odbili ruski napad.

Fronta nadvojvode Jožefa: — Oh Ludovi, v Gospodnjih Karpatih, smo razstrelili mnogo russkih min.

Po dolgem artillerijskem strelenju so Rusi pričeli z napadom na fronti 7 kilometrov. Njihovo napad je bilo vse prečinkovito, zato da je bilo uspešno in je deček umrl, so mu nemški mornarji priredili vojaški pogreb na morju.

"Secader" je jadrnica, vendar je nemški poveljnik izrazil svoje občutovanje, da je smel vzeti s seboj svojega psa in prtljago. Vso našo lastnino, kakor tudi pošto je poveljnik nemške križarke dal prepeljati na parnik, ko se je odločil, da nas pusti prepeljati v pristanišče.

Kapitanu "Perce-ja" je bilo dovoljeno, da je smel vzeti s seboj svojega psa in prtljago. Vso našo lastnino, kakor tudi pošto je poveljnik nemške križarke dal prepeljati na parnik, ko se je odločil, da nas pusti prepeljati v pristanišče.

Ko smo odhajali s križarke, je nemški poveljnik izrazil svoje občutovanje, da je en strel usmrtil enega pomorskega, ranil enega strojnega in nekoga 16-letnega dečka, ko je potoplil neko ladjo.

Ko je bila ladja potopljena in so ranjenec prepeljali na križarke, je nemški zravnik storil vse, da bi rešil življene tege. Razstrelili so bili njihovo ravnatelja. Ko je bilo vse prizadevanje brez uspeha in je deček umrl, so mu nemški mornarji priredili vojaški pogreb na morju.

"Secader" je jadrnica, vendar je močno oborožena in ima mnogo strelnjiva. Za obrambo ima tudi bombe, ki zagnajo ladjo cele tri ure v dim, tako da je ni mogoče videti.

Boji na srednjem polju.

Pariz, Francija, 2. aprila. — General Nivelle je pisal svojemu prijatelju, ko je bil se poveljnik v Verdunu, sledenje pismo:

"Vojna v zakopit ne more vedno trajati in ne dovede do odločitve. Zagotavljam vas, da principi Napoleonovih vojn niso izgubili svoje veljave. Prej ali slej pridejo zopet do svoje popolne veljave. Cas se bliza, ko bo močnejša stranka izvršila velik in odločen napad, ki bo odločil.

Nemški rezervisti v Mehiki.

Guatemala City, 2. aprila. — Poroča se, da se zbirajo nemški rezervisti ob mehiško-salvadorski meji.

Na Salvadorju so tudi vjeli brezjeno brzojavko iz Mehiki, od koder tudi lahko občujejo z Nemčijo.

Srne pojdele namizni prt.

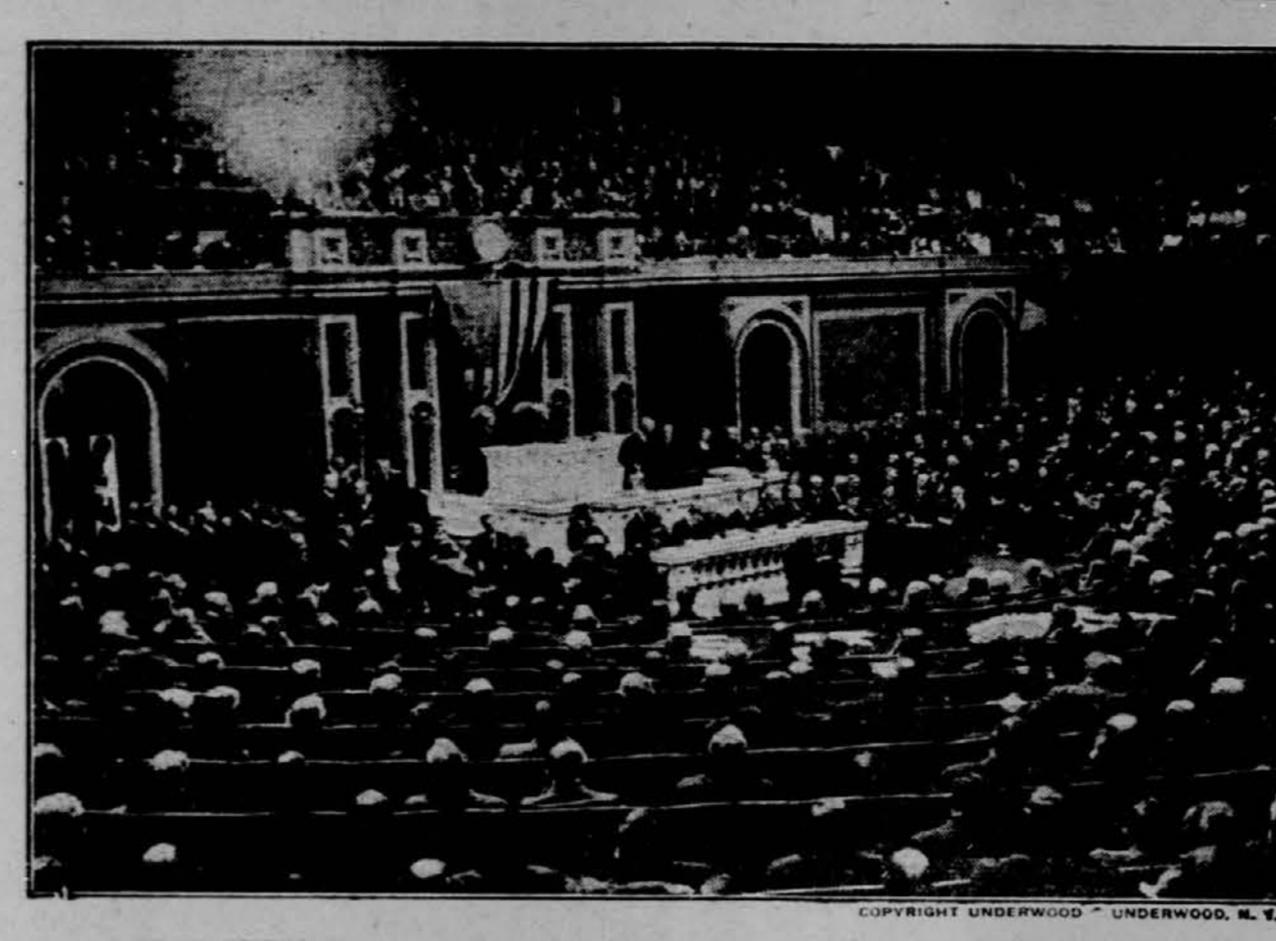
Newton, N. J., 2. aprila. — Mrs. W. Crawn v Dark Moon je zapazila tri srne, ki so jedle namizni prt, katerega je ravno obesila na vrvi. Na prtu je bilo včasih nekaj zelenih listov, katere so srne najprej povzile. Gospa jih je pregnala s palico; toda čez nekaj časa je prišlo šest srn, ki se niso pustili pregnati in so prt popolnoma pojedle.

Pomladno vreme.

Na cestno nedeljo je bil 31. marec najgorkejši od leta 1871. — Toplomer je kazal 79 stopinj.

Vremenski preročki pa pravijo,

da to še ni znamenje pomlad, kajti preročujejo za prihodje dni mrzljave vreme.

WILSON PRED KONGRESOM.

Predsednikova spomenica.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the

SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY

(a corporation.)

FRANK RAKNER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the corporation and address of above offices:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list na Ameriko	Za celo leto na mesto New York	5.00	
in Canada	8.50	Za pol leta na mesto New York	8.00
za pol leta	2.00	Za četr leta na mesto New York	15.00
za četr leta	1.00	Za iznosnostvo na celo leto	8.50

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan in izvzemli nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement

Dopisni brez podpisja in osebnosti se ne prioblažejo.
Denar naj se blagovoli pošljati po — Money Order.pri spremembah krajev naravnih poslov, da se nam tudi prejmejo blagovne
namani, da hitreje najdemo naslovna.

Dopisom in pošljivanim naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

New York City

Telefon: 4687 Cortlandt

Nič bojazni.

Več rojakov je nas že vprašalo, kaj se bode zgodilo, ako Združene države napovedo vojno Nemčiji in mogoče tudi njeni zavezni Avstriji, s privatnim in društvenim premoženjem nedržavljanov?

Na to nakratko odgovarjam.

Vlada Združenih držav ne bude nikogar nadlegovala in mu kralila pravice, bodisi osebnih, ne glede njegovih prihrankov; isto velja zaradi vlog na bankah.

Nikomur se ni potreba bati in skrbeti zato, ali si delati nepotrebni skrbi.

Prav pa stori vsakdo, kdor še ni državljan, da si temprej ko mogoče preskrbi vsaj prvi papir (rojakom in New Yorku in okolici napravimo pri nas prošnje za prvi papir brezplačno, toda osebno morajo k nam priti.)

Dalje naj se vsakdo varuje bodisi v javnih lokalih ali zasebnih prostorih zabavljati zoper ukrepe našega dičnega predsednika in njegovih organov.

Ako je kdo tudi še vedno naklonjen Avstriji, naj raje molči, nego zabavlja, ker lahko bi se pripetilo v slučaju vojne, da bi take nezadovoljne vtaknili v kempe in jih zastražili.

Naveden zakon je, da se mora vsakdo vdati vsem na redbam dežele ali države, v kateri živi in to velja za državljane in nedržavljane.

Glede denarnih zadetkov pa se nima nikdo nič batiti, ako ni napravil tukaj kakega prestopka ali zločinstva napram državnim naredbam.

V Združenih državah imamo sedaj ogromno denarja v zlatu; vse velike banke so napolnjene zlata. Ako bi država potrebovala denarja, ga bo hitro dobila od največjih bank.

Ako bi se pa slučajno pripetilo, da bi vojna trajala dolgo, potem lahko država zahteva, da imoviti ljudje nekaj od svojega premoženja posodijo in zato dobe državne bende, kateri bodo dajali tudi obresti in jih po vojni, ko zopet vse v dobrém tiru, lahko prodajo po dnevnom kurzu.

Kar se tiče zlatega denarja, se tudi ni potreba bati zanj, da bi ga prikrivali ali zakopavali. Združene države imajo zdaj nad polovico zlata, kar ga je na svetu. Z Združenimi državah dobi vedno vsakdo zlat denar za bankovce, ki so tiskani v rumenkasto-rudeči barvi. Zato ni potreba nikakve strahu in nihče naj ne posluša ljudi, ki samo begajo in ugibajo.

Dobro pa stori vsak rojak, ki ima kaj zemljišča, da ga dobro obdela s krompirjem in fižolom in stvarmi, ki se dolgo drže. Vsaj vsakdo ve, da sta draginja in pomanjkanje živil sestri vojne.

Kdor ima krog svoje hiše kaj zemlje, naj jo obdela in vsak pridelek mu bo prej ali slej dobro došel.

ooo

Zenska služba v vojni.

Mnogo mladih žensk je vprašalo vojaške oblasti o ženskem delu v slučaju vojne.

John B. Batton, poveljnik tretjega distrikta ameriške pomorske rezerve, je podal o tem sledenje izjavo:

— Zenske bodo imele svoje službe v uradih. Nameščene bodo kot stenografinje, pisale bodo na pisalne stroje in sploh opravljale vse delo v pisarnah.

Zenska služba je razdeljena na štiri razrede. V prvem razredu dobivajo plače \$66 na mesec, bodisi na ladji ali na suhem. V drugem razredu je plača \$44, v tretjem \$38.50 in v četrtem \$33. Poleg plače dobijo tudi hrano in stanovanje.

Plača je razdeljena sorazmerno z delom. Predstojnica urada mora biti veščakinja. Za sedaj se ne morejo še nabirati ženske za take službe. Kakor hitro pa se bo pokazala potreba, se bo objavilo po časopisih.

Predno bo kaka ženska sprejeti, bo morala prestatiskušeno v stroki, za katero hoče biti nameščena. Zdravniško jih bodo preiskale bolniške strežnice v mornariški bolnici v Brooklynu.

Nameščene bodo tudi pri brezičnem brzjavu in kot telefonistkinje. Najbrž ne bodo šle na ladje, temveč bodo v prvi vrsti nameščene na suhem. Vsaj takoj spočetka ne bodo šle na ladje.

PREDSEDNIK WILSON.

Pri brezičnem brzjavu bo imela ravnateljica \$66, telegafistinja prve vrste \$55, druge vrste \$44 in tretje vrste \$33; dobijo poleg tega tudi hrano in prosto stanovanje.

Malo teško bo sicer za nekatere pustiti svoje dosedanje službe in se potem učiti brezičnega brzjavca. Marsikatera se ne bo čutila sposobno za novo službo.

Zato pa se bodo vpeljali pokusni tečaji. Katera bo sposobna in bo imela veselje, bo ostala v državni službi, katera pa ne bo mogla, ali hotela ostati, bo zopet lahko sprejela svojo staro službo.

Katera je sposobna, se lahko pusti sprejeti v vojaško službo za štiri leta. Ako je država ne potrebuje, dobiva vsako leto dvomesečno plačo, ne da bi ji bilo treba kaj delati.

Ženske imajo iste ugodnosti, kakor moški, ki tudi v mirnem času lahko resignirajo na svojo službo, kadar se jim poljubi. Za vsako službo je odločen učni tečaj, v katerem času prejemajo celo plačo.

Učni tečaji se bodo vršili v tritedenskih obrokih.

Dopisi.

Sheboygan, Wis.

V tem mestu je precej velika slovenska naselbina, vendar se o njej sliši zelo malo. Vzrok temu je ta, ker smo povečani sami ubogi delave, ki moramo delati od anega jutra do poznega večera po tovarnah, ako se hočemo preživiti v tej veliki draginji. Preostaja nam le malo časa za pisanie, ker moramo skrbeti za to, da zaslužimo toliko, da moremo koncem meseca poplačati naše dolgo, ki smo jih napravili tekmo nesme na našem življenju.

Delo je lahko dobiti vsake vrte: lahko in težko. Plače pa so azilne, kakor po drugih krajih Amerike. Kdor hoče kaj več zaslužiti, mora tudi več in bolj trdelno. Vsakdo pa ve, da se brez dela nič ne dobi. Nekateri delamo z rokami, drugi, ki so bolj izobraženi, delajo z glavo: delati pa moremo vse in vsak po svoje službi.

Poročati vam moram žalostno novice, da se je ponesrečil naš rojak Josip Rajk. Dne 25. marca je delal po stopnicah tako nesrečno, da si je prebil črepičino. Vseeno pa je še vstal in je še sam šel v posteljo, ne da bi bila njegova žena kaj opazila. Ko pride zjutraj njegova žena v njegovo seboj, ga najde mrtvega.

Dobro pa stori vsak rojak, ki ima kaj zemljišča, da ga dobro obdela s krompirjem in fižolom in stvarmi, ki se dolgo drže. Vsaj vsakdo ve, da sta draginja in pomanjkanje živil sestri vojne.

Kdor ima krog svoje hiše kaj zemlje, naj jo obdela in vsak pridelek mu bo prej ali slej dobro došel.

ooo

Zenska služba v vojni.

Mnogo mladih žensk je vprašalo vojaške oblasti o ženskem delu v slučaju vojne.

John B. Batton, poveljnik tretjega distrikta ameriške pomorske rezerve, je podal o tem sledenje izjavo:

— Zenske bodo imele svoje službe v uradih. Nameščene bodo kot stenografinje, pisale bodo na pisalne stroje in sploh opravljale vse delo v pisarnah.

Zenska služba je razdeljena na štiri razrede. V prvem razredu dobivajo plače \$66 na mesec, bodisi na ladji ali na suhem. V drugem razredu je plača \$44, v tretjem \$38.50 in v četrtem \$33. Poleg plače dobijo tudi hrano in stanovanje.

Plača je razdeljena sorazmerno z delom. Predstojnica urada mora biti veščakinja. Za sedaj se ne morejo še nabirati ženske za take službe. Kakor hitro pa se bo pokazala potreba, se bo objavilo po časopisih.

Predno bo kaka ženska sprejeti, bo morala prestatiskušeno v stroki, za katero hoče biti nameščena. Zdravniško jih bodo preiskale bolniške strežnice v mornariški bolnici v Brooklynu.

Nameščene bodo tudi pri brezičnem brzjavu in kot telefonistkinje. Najbrž ne bodo šle na ladje, temveč bodo v prvi vrsti nameščene na suhem. Vsaj takoj spočetka ne bodo šle na ladje.

Bajka z Jutrovec.

Nekoč je živel mladenič, ki je bil dober in poboren, ter raje bi smrl prestrel, nego da bi posegel po tujem blagu.

Nekoga dne je mladenič sedel ob reki ter je ugledal, kako lepo jabolko plava navzdol. Z vejo je dosegel jabolko in k sebi dovedel, ogledal ga je in vgriznil vanj. Sedaj mu je pa prislo na um, da ni storil prav: jabolko je bilo tuja last, ne bi smel vanj vgrizniti.

Mladenič je premisljeval:

„Sel bom ob reki navgor, dokler ne najdem drevesa, na katerem je jabolko zrastlo. Potem hočem prositi gospodarja, da mi mojo krivico odpusti.“

Roceno — storjeno. Dva dneva in dve noči je hodič ob reki, trejtega dne pa je res našel drevo, na katerem je rastlo lepo jabolko.

Vprašal je po gospodarju ter izvedel: v vsej vasi ni bolj bogatega in spoštovanega moža kakor je gospodar one jablane.

Mladenič je šel k njemu, povedal gospodarju svoj dogodek, pomilil mu vrečo zlata ter rekel:

„Vzemi iz te vreče, kolikor hočes, da odpusti mi!“

„Tvojih denarjev ne potrebujem“, je odgovoril posestnik, „odpustil ti pa tudi ne!“

„Ako ti ponujam sveta ne zaslužuje, hočem ti se enkrat tolkati.“

„Ako mi daš vse zlato tega sveta, ti ne odpustim. Samo na enačni ti je mogoče odmeno zadobiti odpuščanje: imam odrastilo hčer — delko brez oči, brez ust in brez rok; ato pa poročiš, ti odpusti tvoj greh, ko si vzel moje jabolko.“

Mladenič je bil tudi s tem zadovoljen. Šla sta h. kadiju (sodnik) ter podpisala ženitovanjsko pogodbo.

Zvezcer je poklical gospodar svojega zeta v sobo mlade žene.

Sedaj je mladenič ugledal krasno dekle, zdravo in ravno zraslo — delko, kakoršne še ni videl v svojem življenju.

Obrnil se je in zaklical:

„Oče, ti si me ogoljufai! Ta dekle nima napak, o katerih si mi govoril.“

„To je žena, katero sem ti odločil, moj sin. Rekel sem ti, da nima oči — zato, ker da danes še ni videla nobenega moža: nima rok, ker da danes še ni objela nobenega moža; nima ust, ker še ni nikogar poljubila. Blagoslovil bom moje jabolko — blagoslovil moja hčer! Ti nisi človek, kar so drugi — ti imas veliko prednost na tem svetu zaradi tvoje pravijočnosti. Tebi se boste izplačale na milijone ljudi, cesarji in kralji se bodo vdrgovali raz preste, kadar bodo izgovarjali tvoje imo.“

Deportacija v Franciji.

Turin, Italija, 2. aprila.

Danes se poroča iz Vatikana, da Nemški cesar, ki zaviral svoje ženitovanje, je odletel v Montano, je prišla danes v Washington in je takoj odšel v svoje stanovanje. Časnikarjem ni hotela podati nikake izjave.

Novice.

Avstrijska cesarska dvojica.

Amsterdam, Nizozemska, 2. aprila.

Avstrijska cesarska je izrazila željo,

da bi se rada predstavila nemški cesarji kot avstrijska cesarji.

Danes zvezcer se odpeljeva ce-

sar in cesarska v Dunaju v nemški

glavni stan, kjer se boda sestala

z nemško cesarsko dvojico.

Blazna ženska.

Povest z ameriškega zapada.

Ledeni mrzel veter je bil po severnem pogorju Velikega roga (Big Horn Mountains). Sneg, ki je zmrznil na površju tudi skorjo, je ležal kakor mrtvaški prt po hribih in dolinah. Daleč na okoli ni bilo videti niti drevesa, ne grma. Tla so bila preveč poščena, oziroma skalovita, da bi kaj rastlo na njih. Osamljeni in samotni so bili skaloviti hribi in prostrane doline. Živali so se poskrile, iskajoč zavjetja proti mrazu, v brlogih in skalnatih votlinah. Narava je bila kakor izumrla in mrtva. Sivi, gosti obliki so zagrijali nebo.

Ob vnožju enega mnogobrojnih gričev je bil globoko v snegu voz, pokrit z rujamim platem. Visok mož, ogrnjhen z volneeno deojo, se je ravno trudil, pomagati konju na noge, ki je do sedaj z zadnjimi močmi vlekel voz, dokler se ni končno zgrudil. Možovo pričevanje ni bilo brez uspeha: konj je zopet vstal, toda trudno je povešal glavo, iz goben pa mu je molel žejak.

Le voza je bil čutti sedaj slaboten ženski glas:

"Ali je mogoče, da bi takaj ostali? Jako me mrazi in tudi lačna sem."

Mož je pristopil k vozu ter tolaževo govoril:

"Le potripi še nekoliko, draga žena; takaj ni ne drevesa, ne grma, tako da nimam s čim zakruti. Za našega ubogega konja tudi ni smrte trave. Kaj pa dela mi?" je sprašal skrbno.

"Spi", je odgovorila žena; "tudi na gorkem leži, ker sem ga pokrila s svojim toplim ogrinjanom."

Mož je edejo, v katero je bil zavet, podal v vog, rekoč:

"Na, vzemi; jaz je ne potrebujem več, ker konj tako težavno vleče, da moram na vsak način pomagati. To me ogreje."

Pričrdil je močno vrv spredaj voza, jo vrgel čez ramo ter začel krepko vleči, konju prigovarjaje.

Težavno je začel konj stopati, vendar se je voz pomikal naprej. Seveda zelo počasi. Človek in ženska sta težko sopha pri težkem delu in kakor gosti obliki je bila videti njih vroča sapa v mrlzenaku.

Čez kakre pol ure je dospel voz na vrh nevisokega griča. Postal je, in medtem, ko si jo brisał mož pot, je gledal naokoli, da bi videl, če ni nobene rešitve iz tega žglostnega položaja.

Naenkrat se mu je v veselom upanju zasvetilo oko. Sicer se precej dašeł od njega, je videl dolino, v kateri je bilo nekaj dreves. Tla so izgledala rumenkasto, znamenje, da raste tam prerijska trava: dobradošla kroma za lačne, ga konja.

"Schaea!" (pričazen!) je zaklical in Indijance, ki je stal na strani ter mirno gledal ves prizor. Oblečen je bil v boljšo obleko in imel več kinča, kar ga je izdajalo za glavarja tolpe.

"Schaea, schaea!" je zaklical še enkrat bojazljivo.

Kakor na zapoved je položil Indijance otroka na zemljo; drugi so izpustili moža. Hiteli so k svojim konjem, skočili hitro na nek pod zobe, ker je, dosegli do vnožja, krepkeje vlekel. Čez pol ure je bil voz končno na mestu, kjer naj bi se po prestapem, težek delu vši odpoičili.

Mož je konja spregel, voz pa porinil k visoki, stremi skalnatni steni, kjer ni imel ostri veter večnosti. Kmalu je bliži njega zakuril ter postavil nad pihamenom kotiček z vodo.

Tresel se je mraza, ko se je zopet obrnil k vozu. Odgrnil je plato in skrbljivo vprašal:

"Ali te še zeb? Ogenj gori. Kakor hitro bo južina gotova in je nekoliko povzješ, se bodeš poslušati boljša."

"Ne zeba me več", je dobil odgovor, in volnena odaja se je počakala pri odprtini. "Na, Henry, ogrni se; razgrel sč se pri delu."

Mož pa ni hotel vzeti odaje. Potrnil jo je nazaj, rekoč:

"Le pasti, draga žena; skrbeti moram za les, da ga imamo dovolj za poniki. Pri sekjanju bi mi bilo ogrinjalo le napoti."

Prijet je za sekoiro ter začel potirati neko drevo v bližiu.

Iz voza se je začelo sedaj otrokovo vptje; hitro je prisokinil mož in vprašal:

"Kaj je? Saj malo vendar ni bolan!"

"Ne", je odgovorila žena;

rat, kako grozovito bi ga mrdili Indijanci.

Vleko ga je k vozu, kjer je prijet ženino roko; bila je vroča in žila je neredno bila.

"Bilo je preveč zate", je memral; "danačnji strah je vrnil mrlzko. Kaj si moral, uboga žena, prestati zadnje tedne! Kdo bi pa tudi misli, da pride tako neprisakovano: otrok in nato huda zima."

Predvino ji je otril pot z bledego obraza.

Ura je prešla za uro. Juha, katero je moral v drugič skuhati, je okrepčala njega in ženo.

Ravno je rezal dolgo prerijsko travo, da jo položi na platenasto streho, da bi mraz ne prihajal od zggoraj, ko je začel konjsko kopitanje. Ves preplašen se je ozrl po dolini, kjer je zapazil onih pet Indijancev na konjih. Toda to pot se mu niso bližili; poskakali so raz konj ter položili razne predmete na tla. Nato so zopet skočili na konje, jedzili nazaj ter z znamenji kazali prestrašenemu možu, naj pride bližje.

Nekaj trenutkov je premisljal; potem pa je šel, velik nož pravljiven za vse slučaje. Indijanci pa nasproti. Ti so se nato še bolj oddaljili.

Natih je ležalo uckaj kosov mraza ter več odnej v volčjih ložuhov. Začudeno je gledal Henrya stvari. Ko se je zopet ozrl po Indijanceh, so le-ti izginili. Sedaj se je domislil, kaj mu je nekdaj pripovedoval njegov prijatelj, ki je živel dalj časa na zapadu.

Indijane se ničesar bolj ne bojijo kakor blazne žene, ker misijo, da je z zlim duhom v zvezi. "Sedaj vem, kaj je pogzano Indijancev v beg", je zaklical mož z veseljem. "Mojo ubogo, bolno ženo so imeli na blaznu in zato so jih hoteli potolažiti z darili, da bi jim ne prizadejala kaj nudega. Pripravovali bodo svojim ljudem, kaj se jim je primerilo, in nam ne bodo pustili v miru. Sedaj smo bolj na varnem, kakor kje drugje v deželi!"

Če se petje, dragi čitatelj, da nes s pošto iz Rock Creek-a proti severu, prideš do postaje, ki je oddaljena kakih petindvajset milj od New Fort McKinney. Postaja je navadna hiša, narejena iz travm, toda v njej bodeš po dolgem potovanju gotovo dobro postrežen.

Desno roko je imela stisnjeno

v pesi in tako je stala nekaj trenutkov nepremično; potem se je divje zasmehala ter zagrozila z ročama sovražnikom.

"Schaea!" (pričazen!) je zaklical in Indijane, ki je stal na strani ter mirno gledal ves prizor.

Oblečen je bil v boljšo obleko in imel več kinča, kar ga je izdajalo za glavarja tolpe.

"Schaea, schaea!" je zaklical še enkrat bojazljivo.

Kakor na zapoved je položil Indijance otroka na zemljo; drugi so izpustili moža. Hiteli so k svojim konjem, skočili hitro na nek pod zobe, ker je, dosegli do vnožja, krepkeje vlekel.

Čez pol ure je bil voz končno na mestu, kjer naj bi se po prestapem, težek delu vši odpoičili.

Mož je konja spregel, voz pa porinil k visoki, stremi skalnatni steni, kjer ni imel ostri veter večnosti. Kmalu je bliži njega zakuril ter postavil nad pihamenom kotiček z vodo.

"Le malo časa še potapljenja!" je zaklical kakor prerojen. "Potem bude bolje. Ne dašeš od tu vidi, kar želim. Kmalu smo preskrbljeni."

Zena v vozu je olajšano vzdihnila. "Hvala Bogu!" je zamrnila.

Ko sta se mož in konj nekoliko odpočila, je šlo zopet naprej. Voz je lahko drčal po snegu niz dol. Konj je menda čutil, da dobi nekaj pod zobe, ker je, dosegli do vnožja, krepkeje vlekel. Čez pol ure je bil voz končno na mestu, kjer naj bi se po prestapem, težek delu vši odpoičili.

Mož je konja spregel, voz pa porinil k visoki, stremi skalnatni steni, kjer ni imel ostri veter večnosti. Kmalu je bliži njega zakuril ter postavil nad pihamenom kotiček z vodo.

"Moja draga žena", je vzdihnila. "Prihajajo, prihajajo!" je vptila ter se mu iztrgala iz rok. "Resi se, resi otroka!"

Mož je jo pomirjevalno prigoval ter ji opetovano zatrjeval, da so Indijanci že odjezditi. Neverjetno je zmajevala z glavo.

"Kje je otrok?" je vprašala v strahu.

Prijel je malega ter ga ji položil v narco. Previdno je pogledal otrokovo glavico ter govorila:

"Niso ga ubili in malo telo je še gorko; živi", je pokimala ter se zasmehljala. "Temno postaja, le pusti me — sneg je tako višok; — noč je, — mrzlo je!"

Tresla se je od mraza ter se načelo zgrudila na ležišče. Lahno se je dvigale prsi. — Zaspala je.

Mož jo je gorko pokrili; nato je znova zakuril in pripravil kotel. Zagrožen je gledal nakupičena polena pri drevesu. Misliši je mo-

Širom Amerike.

Duluth, Minn. — Trgovalci s premogom trdijo, da se ni batni nikakega pomanjkanja s premogom za severozapad do časa, da se prične plovba v Belih jezirih. Seveda bo treba rabiti mehki premog, če ne premog pa ne bodo padle, ker se prevozne cene zvišale od 30 na 50c pri toni.

Izid zadnjih mestnih primarnih volitev je bil sledič:

Zupana: Armstead 5327: Magney 5287 dosedanja zupan Prince 5140 glasov.

Za odbornike: Fred J. Voss, Edward Riback, P. O. Phillips, in H. H. Phelps.

Za mestnega sodnika: W. H. Smallwood in J. A. P. Neil.

Pomožni mestni sodnik: Harry Lanners in Newton Wilson.

Ely, Minn. — Rojak Frank Ule podvrreči se je moral nevarni operaciji. Operacija je srečno prestal ter je upati, da v kratkem zapusti bolnico.

Hibbing, Minn. — Tukajšnji trgovski uslužbenec so sklenili na svoji zadnji seji, da bodo od svih delodajalcev zahtevali, da se prodajalne zapirajo ob 7. uri zvečer, kar ni več nego človeško, ako se pomisli, da so morali da sedaj delati 14—16 ur na dan. Da imajo gospodarji vsepolno in ovorov, se samo ob sebi razume. Tako je dejan Thomas Sachs, da se on sicer strinja s tem, vendar pa je za sedaj proti tej vpeljavi iz vzroka, ker delaveci, ki so uslužbeni po dnevnu nimajo prilike kupiti svojih potrebščin in bo trgovina kaže tudi delavci radi tega trpelj, konečno bi pa bile družbe pravljene gotove stvari imeti v zalogi, da bi jih oddajale svojim delavcem. Res eduno, kako so nekateri boje za svoje žepa. Znano nam je, da so se povsod ravno trgovci najbolj vplivali skrajšanju delavnega časa, toda končno, ko je bilo vendar vpeljano, so uvideli, da niso s tem nič izgubili, kajti oni, ki so vedno odlasali s svojim nakupovanjem, so se privadili na red ter se pravljeno preskrbeli s svojimi potrebščinami. Splošno se pa lahko vidi v vseh naselbinah in mestih, da razven sobote zvečer, ni kupev zvečer po trgovinah ter je vse skupaj samo navada in nujenje trgovskih pomočnikov, ki morajo dogeđas prodajati v trgovinah na čast gospodarjem.

Jaz sem najšu, da tisoče Slovencev tripi po celom svetu, ker im ni bilo mogoče dobiti primerne zdravničke postrežbu, kar ameriški zdravniki ne morejo govoriti njihov jezik in ne morejo razumeti njihovo bolezni. Alo Vi, ampak, kdo od Vaših družin, ali prijatelj, Vas bolehal, ja želim da pride k meni z Vašim nadlogom, in jaz, in z menom zdravljeni zdravniki, bomo storili vse kar nam je mogoče, da Vas povrni, zdravje, moč in krepost!

Sedajte danes in pišite mi jasen list, poročoč kakor čutite, kje Vas bolji, in kar je varok, po Vašemu mnenju, da čutite slabko, in jaz Vas budi, z veseljem, da vsem v tem pomoci—kakor mi je mogoče.

Mojim znanjem medicine in mojim skutnjem od veliko let, jaz in z menom zdravljeni zdravniki, pomagati smo tisočama trpečih mož in žensk. Moremo mi pisati popolnoma zanesno, kar je vse dopisivanje zanesno.

Moje Sporočilo Nade

Od Starega Sivo-Lasega Zdravnika.

DR. J. RUSSELL PRICE V SVOJEMU LABORATORIJU

Sedajte danes in pišite mi jasen list, poročoč kakor čutite, kje Vas bolji, in kar je varok, po Vašemu mnenju, da čutite slabko, in jaz Vas budi, z veseljem, da vsem v tem pomoci—kakor mi je mogoče.

Mojim znanjem medicine in mojim skutnjem od veliko let, jaz in z menom zdravljeni zdravniki, pomagati smo tisočama trpečih mož in žensk. Moremo mi pisati popolnoma zanesno, kar je vse dopisivanje zanesno.

OD ČEGA SLOVENCEV TRPI

Jaz sem najšu, da tisoče Slovencev tripi po celom svetu, kar im ni bilo mogoče dobiti primerne zdravničke postrežbu, kar ameriški zdravniki ne morejo govoriti njihov jezik in ne morejo razumeti njihovo bolezni. Alo Vi, ampak, kdo od Vaših družin, ali prijatelj, Vas bolehal, ja želim da pride k meni z Vašim nadlogom, in jaz, in z menom zdravljeni zdravniki, bomo storili vse kar nam je mogoče, da Vas povrni, zdravje, moč in krepost!

Drugi Slovenci in Slovenci tripe od privatnih bolezni, kakor sifilis, ali zatrpljeni kri, kapavica, ali triper, nervosa, slabota in nemči; zlorabi so veliko svetki zakon narave. Drugi tripe od nadlogah želoca in neprebave. Nekateri imajo plin na želoco, napušnjeni so po jedi, bol in nemir v želoco; vrti im se v glavi; megli im se pred očmi; čute bol, utrujenost, im se brana in bruhanja.

To vredno knjigo bom poslal popolnoma zastonj vsekom človeku, ali ženski, ki piše po isto. Potreboj je vskoraj Slovencu, da piše po VODITELJA K ZDRAVJU in uči vse ob teh tiskih bolezni in kakor jaz morem znanstveno zdraviti.

Ne more, ako ste bili pri drugim v zdravnikom in oni so vse zveli Vaš denar, a da Vas niso nič pomagali. Ne nehajte, obrnite se na mene, oziroma Vaše bolezni. Jaz Vas bom da mene znašo in, ako, po mojem mnenju, zopet morete biti zdravi. VSI nasveti in informacije so popolnoma brezplačne. Ako mi pišete, k meni boste dognali, da želim biti Vaš prijatelj, in dobrotnik, in vsem, da boste priporočali Vašim prijateljima, da pride k meni, po nasvet in zdravničku postrežbu.

SLOVENSKO

pred. društvo

sveto Barbo

KA KEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirane dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ahmey Ave., Rock Springs, Wyo.
 Podpredsednik: JAKOB DOLEŽAN, box 181, Broughton, Pa.
 Tiskar: FRANK PAVLOVIČ, box 647, Forest City, Pa.
 Pomozni tiskar: AVGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
 Slagajnik: JOSIF MARINČIČ, 6804 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 Zaupnik: ANT. HOCEVAR, RFD No. 2, box 111, Bridgeport, Ohio.

NADZORNÍ ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETEREL, box 95, Wilcox, Pa.
 1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 95, Federal, Pa.
 2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBRŽAN, box 72, Mineral, Kan.
 1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
 2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 845 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjenja društva, oziroma njih uradnik so naročeni pošljati vse do pise direktno na glavnega tajnika in nikakor drugega. Denar naj se pa pošlje edino potom poštini, ekspresem ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakve pomanjkljivosti, naj to nezudoma naznamo uradu glavn. tajnika, da se samore napako popraviti.

Novo življenje.

Spisal Josip Kostanjevec.

(Nadaljanje).

A Jakob je letos porabil nočni čas, lepo mesečne noči, da je obral sadje. Ko so njegovi sosedje počivali, je nosil in spravljal polno vreče v veliko sobo in nihče ni zapazil njegovega dela. Tako je Jakob skrival in se ni upal na dan.

Tratari se je tačas z zadovoljstvom ozrl po hiši. S svojim bistrom očesom je takoj pregledal vse in ugani, kaj se je tukaj godilo v zadnjem času.

Predstavil se je Jakobu ter dejal:

Oprosti mi, mladi mož, da se te drznen nadlegovati v tvoji hiši. Prišel sem po neki posebni poti, toda kakor vidim, mi bo ta pot popolnoma lahka, saj se je tukaj izvršila v kratkem času izpremenba, kakoršne gotovo n. pričakoval tvoj varuh Jekovec.

Jakob je zardel ter ponudil učitelju stol.

Učitelj pa je nadaljeval:

— Ze iz tega, kar sem ti rekel, lahko razvidiš, da mi je Jekovec popolnoma obraložil tvoje razmere. amo to mi še povej, ako ti je prav, kako daleč je sedaj tvoja zadeva z Lokvarjem.

Tu se ne da nič več rešiti, — odgovoril Jakob. — V štirinajstih dneh bo vse prodano. Da mi le še toliko ostalo, da bi šel na Nemško ali v Ameriko ter tam začel delati. Prodal bom sadje in vino, tega mi ne morejo vzeti, potem to se odpravim. Morda se vam čudno zdru, da sem tako pospravil po hiši za druge. Toda nočem tega imena, da sem komunalnač pustil vse v nerdu ali da sem mu celo kaj nalača poškodoval. Sam ne vem, kaj mi je bilo tako dolge mesece, kaj je bilo v mojih žilah, da se nisem mogel geniti, da so tako odrevene moje roke in niso mogle mislit moji možgi. In Bolan sem bil, hudo bolan, a čutil nisem nobene bolečine na svojem telesu. Samo srce me je včasih takoj hudobolelo, da so bili brez miru moji dnevi in sedaj se čudim, da je moglo kedaj biti takšno moje življenje. Ne boju se bodočnosti, dasi ne pričakujem od nje nič dobrega.

Umolknil je ter se zamislil. Videl je bilo, da mu je hudo.

Tratari ga je nekoliko časa opozval molče in ugoden je bil — vtišek, ki ga je Jakob napravil.

Tudi jaz pravim: hvala Bogu, Jakob, da si se zbudil. In ker si se zbulil, se ti ni treba bati nicaesar. Štirinajst dni, to je že dolgo doba, ki se da v njej praviti in napraviti še marsikaj. Govoril bom zopet s starim Jekovecem in potem ti povem, kaj sva sklenila. Niti roke ne zahtevam od tebe, da boš ostal močan in mož, ker te vidim in poznam natančno, dasi te vidim prvič v svojem življenju. Dokler ne prideru zopet k tebi, delaj dalje, ka-

kor bi imel večno živeti, in ne bričaj se za nič drugega. Prepričan bodi da boš še samostojen gospodar na tem lepem posestvu in da bo še tukaj sijal lepo solnce tebi in tvorim, ki pridejo za teboj. Torej, Bog s teboj, v kratkem se vidimo!

Tistega dne je bilo po tolikem času prvič, da so videli ljudje Jakoba, kako je proti večeru stopal po vinogradu od trsa do trsa in zopet ogledoval lepe naseade v veseljem in ljubezni. Potegnila je večerna sapa po listju, ki se je zdramilo in vse hkrat zasumljeno in tako zopet veselo pozdravilo nekdanjega gospodarja, ki se je vendar po dolgi dobi zopet vrnil z daljnega pota, iz vse poznane teme.

Drugega dne je vstal Jakob zelo zgodaj z lahkim sremem. Zazde lo se mu je, da danes še vse lepije siijejo žarki jesenskega solnca, da siijejo nalača zaradi njega in da ne bodo zašli nikoli. In kakor se nikdar prej, je ležala pred njegovimi očmi vsa njegova prošlost, jasno in čisto je videl vse svoje nekdajne življene.

A hipoma je ospurnil: — I teha nekdajnem življenvju se je bilo nekdaj pojavilo nekaj, kar mu je sedaj stopilo nenadoma in v vsu silo pred oči — — —

Spomnil se je tačas onega spomladnega dne, ko se je vračal proti večerni utrujen z njive proti domu. Slaveci se peli v grmovju ob potoku večno lepo sladko otožno srečo, raha sapa je božala in zibala obpotno evertje in tih mrak se spuščal pologama navzdol ter zavijal v svoje temnosne peroti deli in breg.

Tedaj, ko je stopal tako zamišljen, ko je bilo vtopljeno v sladko sanje njegovo srečo, ko je plul njegov duh v nevidnih višavah, tedaj je bil začul za seboj rahle, konaj slišne stopinje.

In nežep glas ga je ogovoril: — Jakob, počakaj malec! Ali nečeš, da bi šla skupaj?

Ustavila se mu je noge in šla sta skupaj, on in Dobravčeva Marica. — — —

Kaj sta se menila med potjo, je pozabil. A dobro še pomni danes, da mu je bilo tako čudno, tako lepo v mislih, ko se je poslovil od nje in mu je rekla, stišnusi mu desnico:

— Ali se še kdaj vidiva, Jakob?

Dolgo časa je poteklo od tistih dnevnih, da se je v Gribljah slovesen dan in ni ga bilo skoro kneta, ki se ne bi veselil te nove naprave, dasi morda še nikoli, kako dalekosežnega pomena da je.

Tedaj sta se pa tistega večera nadomino zglasila gori pri Damjanovem Jakobu Jekovec in Tratar. Ko sta stopila v vežo in ju je zasilil Jakob, jima je stopil z ljudjo v roki nasproti.

— A, vidja stal — se je razveselil, ko ju je zagledal. — Stopita, prosim, za meno v sobo! — Pravkar sem bral iz neke knjige, ki sem jo zadnjič našel v nekaj očevi omari. Tako čudovito lepa je ta povest, da kar nisem mogel odložiti knjige, dasi imam nočoj še precej dela.

— Tako je prav, Jakob! Delo

in potem razvedrilo, in za razvedrilo zopet delo, tako morabiti! — Toda za danes boš že še nekoliko oddožil svoje delo, zakaj prišla sva k tebi po mnujih opravkih, — je dejal Jekovec.

Tratar pa je pristavil:

— Kakor veš, sem ti zadnjič rekel, da delaj dalje in bodi brez skrbi, ker se bo vse dobro isteklo. Danes sem tukaj, oziroma sva oba z Jekovecom tukaj, da izpolniva, kar sva ti obljubila. Glej ureduj sva sedaj vse. Ustanovljena je posojilnica, iz nje boš dobil toliko, da lahko popolnoma poplača Lokvarja na glavnici in na obrestih. Ker pa je posestvo s tem prezadolženo in po pravilih ne smemo dati toliko, a ker te poznamo, da boš moško in veste vredno in dober posestnik. Ko sva ga naprosila namesto tebe, se je od sreca nasmajal in je bil tako zadovoljen, zakaj razdalil ga je bil nekdaj tvorjava naš prostornika sin France. Toda to najo bo kakor hoče. Plačeval boš samo po štiri in pol od stotka obresti in od glavnice, kolikor boš zmogel. Ali si zadovoljen? —

Jakob pa je rekel:

— Pojdita z menoj, razkažem vama vse!

Mirno in dostojno ju je vodil po vseh kotih svoje hiše in razkazal jima je vse. Onadva sta stopala za njim ter delala opazke, ki bi bile sicer dele hudo vsem, ki sem revez prišel skorob vse svoje premoženje, ko sem bil tako usmiljen in sem čakal tako dolgo, da se je nabralo že obresti nekaj stotakov. Ob vse to bom, Ples, in to je hudo, da ve...

— Kakor nalač je vse posnažil danes in s tem mnogo pripomogel moji stvari, — si je mislil Lokvar in je ponosno stopal zravnovan svoje neveste.

— Vidis, to je lepa sopa, — je dejal. — To bo spalnica, a v oni zraven boš lahko delala, kakor te bo vesele.

Jakob je vedno molče stopal poleg njiju. France pa mu je pri slovesu rekel hinavsko:

— Škoda, da ne moreš sam olidržati tega posestva. Toda vesel ga bodes vendar, kadar ga boš videl, zakaj jaz ga bom imel v redu, kakor nihče drugi. Saj človek se veseli tudi tuje reči, ako je lepa.

Izginila sta in šla dolu proti krčmi. Ko je France napregel voz in hotel pognat, je ne nadomina stopil na prag Dobrave.

— No, pa le poženi v imenu božjem, saj mislim, da se tukaj ne vidimo tako kmalu več ali pa nikdar, ako Bog hoče!

Ni mogel dolgo pozabiti prevega nastopa Francetovega, zato mu je govoril tok. France si ni mogel razlagati teh besed, zato je molčal in pognal. Zdriral je voz po klancu navzdol in je izginil v dolu za ovinkom.

Res je potem preteklo mnogo let, predno se je France zopet pri kazal v Gribljah...

Jakob je še tisti večer podpisal zadolžnico in podpisal do Jakobovega. Odštel so mu tudi takoj denari, dasi še ni bil dolg vknjižen.

Može so si segli potem molče v roke, in tako je storila nova posojilnica tistega dne prvo svoje dobro in človekoljubno delo.

Jakob je hotel uprav oditi po svojih opravkih, ko je hipoma zaledal pred seboj France Lokvarja. A še nekdo je bil za njim: njegova nevesta...

Bila je to majhna, debela ženska z drobnimi in vedno mežičajimi očmi. A ves njen nastop je kazal, da se zaveda svoje petičnosti.

— Saj mi dovoliš, Jakob, da počakam svoji nevesti hišo in drugo, — je dejal France še precej vladljivo, a preizrljivo. — Juči bo tako in tako že moja. Sveda te s tem nočem žaliti.

Nevesta je pogledala Jakoba od strani in ni izpregovorila nobene besede.

Jakob pa je rekel:

— Pojdita z menoj, razkažem vama vse!

Mirno in dostojno ju je vodil po vseh kotih svoje hiše in razkazal jima je vse. Onadva sta stopala za njim ter delala opazke, ki bi bile sicer dele hudo vsem, ki sem revez prišel skorob vse svoje premoženje, ko sem bil tako usmiljen in sem čakal tako dolgo, da se je nabralo že obresti nekaj stotakov. Ob vse to bom, Ples, in to je hudo, da ve...

— Kakor nalač je vse posnažil danes in s tem mnogo pripomogel moji stvari, — si je mislil Lokvar in je ponosno stopal zravnovan svoje neveste.

— Vidis, to je lepa sopa, — je dejal. — To bo spalnica, a v oni zraven boš lahko delala, kakor te bo vesele.

Jakob je vedno molče stopal poleg njiju. France pa mu je pri slovesu rekel hinavsko:

— Škoda, da ne moreš sam olidržati tega posestva. Toda vesel ga bodes vendar, kadar ga boš videl, zakaj jaz ga bom imel v redu, kakor nihče drugi. Saj človek se veseli tudi tuje reči, ako je lepa.

Izginila sta in šla dolu proti krčmi. Ko je France napregel voz in hotel pognat, je ne nadomina stopil na prag Dobrave.

— No, pa le poženi v imenu božjem, saj mislim, da se tukaj ne vidimo tako kmalu več ali pa nikdar, ako Bog hoče!

Ni mogel dolgo pozabiti prevega nastopa Francetovega, zato mu je govoril tok. France si ni mogel razlagati teh besed, zato je molčal in pognal. Zdriral je voz po klancu navzdol in je izginil v dolu za ovinkom.

Res je potem preteklo mnogo let, predno se je France zopet pri kazal v Gribljah...

Jakob je še tisti večer podpisal zadolžnico in podpisal do Jakobovega. Odštel so mu tudi takoj denari, dasi še ni bil dolg vknjižen.

Može so si segli potem molče v roke, in tako je storila nova posojilnica tistega dne prvo svoje dobro in človekoljubno delo.

(Dalje prihodnjih).

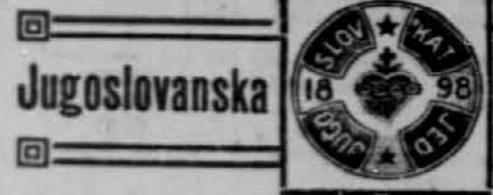
Podpredsed. Kubo: E. J. Varona.

čigavo hoče, saj ga ne boste kupili vi, gospod Ples! Po vseh božjih in človeških postavah pripada meni, ki sem revez prišel skorob vse svoje premoženje, ko sem bil tako usmiljen in sem čakal tako dolgo, da se je nabralo že obresti nekaj stotakov.

Gospod Ples se mu je samo smejal ter ga potipal po ramu, rekoč.

— Gospod Lokvar, saj se poznamo! — Toda s čim naj vam postrežem sedaj, ko je še tako zgodaj! Golažek bo kmalu, toda sedaj še ni. Tudi telečja obarica, — saj veste, takšna, kakoršna posebno ena, ki imate že malo zobi, —

— Pustite za sedaj vaš golažek in mi prinesite samo požirek trošinove, ki ste ga kupili pri Jožkovem Tonetu na Selu, aka ga že niste krstili pa bo dobro.

Jugoslovanska Katol. Jednota
Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minn.
sedež v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL BOVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh,
Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain,
Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Glavajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Cola.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh
Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.
JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

JOE. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 - 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.
MAT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRAVEVALNI ODBOR:

SUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio
BANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver
Colo.

BANK KOCHVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarnih obiljevanj, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo
zračalo.

Društveno gledilo "GLAS KARODA"

Juan Miseria.

(JANEZ NEVOLJA.)

— P O V E S T . —

Spanski spisal P. Luis Coloma

(Nadaljevanje.)

XII.

Nekaj dni pozneje je govoril Lopezinek o enakosti pravie, in sicer v cerkvi bivšega samostana, ki je bila tačas že izpremenjena v zbirališče republikanskega kluba. Tam, kjer je bil prej veliki oltar, je stala predsedniška miza, in s priznico, s katere je tolkokrat odmevala beseda božja, je imel zelo govoriti Lopezinek.

Ta večer so bili udaji klubu zbrani v velikem številu in znamenje Martin, društveni član in bralec, je svitljivo občinstvo načrpal prebral najnovejše časnike. Lopezinek je stopil na govorino in polovalno nimiranje udanih poslušalev mu je izvabilo zadovoljenje smehljaj na obraz; odkaščal se je in začel svoj govor, poln napihanj in visoko donečin be-

"Da, državljan federalci", je rekel med drugim, "enakost mora postati dejstvo, in če se je nasilstvo posrečilo človeško družbo razcepiti v razrede, pride pa republikanski misel in povrte vsekučevu vsemu človeku delež, do katerega ima pravico pri velikem basketu nature."

"Blisčično resnico te sijajne nisci naj vam razložim z vzgledom, ki je tak, da ga lahko ogledate in otipljite... Poglejte Martina", je nadaljeval Lopezinek in pokazal s prstom na znamore, ki je bil naenkrat v sili zadregi, ker so se vse oči obrnile vanj, povišali oči ter zaredil pod svojo temno kožo. "Poglejte Martina, on je čen kakov sploh zamorsko pleme in jaz velik kakov čisto pleme kavkasko. Poglejte Martina; on je rojen pod težkim jarmom suženstva in jaz sem rojen prost kakov ptiček, ki se spreletava po zelenem gaju... Poglejte Martina; on je nevered kakov kmet, ki žene pred seboj osliča, s katerim si služi vsak dana krov, jaz sem prosvetljen kakov anoz, ki je posvojil svoje življenje globokemu premisljevanju modrosti, da more ljudstvu strati z oči tesno obvezno nevednost in ga razsvetljevati iz ravno tega kraja, iz katerega so prej širili mračnjašto in nasilstvo. In ti Martin, govor, ali nisi ti v tej republikanski federalni družbi, ti znamore, suženj, neizobražen, enak meni, prostemu, belemu, izobraženemu?"

Martin je bil kar divji, ker je vse vanj zjalo, razdražilo ga to primerjanje, ki rou je pravac, revne in bogate, je nismo malo ugajalo, in zakričil je srmačno otožnost vselej nekoliko

pregnala; kadar je pa prisla moš s svojo temo, je prevzela najočudo pologoma skrita groza. Salamanka že ni več mogla pogledati Marijaninih vrat, ki so stala zapita kakor grob, v katerem je bila zakopana sreča, mir in čast onih dveh nesrečev, ki sta se imela njej in Lopezinku zahvaliti za svojo nesrečo. Razun tega tudi splošno razdelitev lastnine, ki jo je Lopezinek tolkokrat napovedoval, kar ni hotela priti na vrsto in tako je Salamanka vedno bolj izgubljala upanje, da se polasti zdravnikove hiše in s tem plačila, ki ga je izgovorila za svoje brezvestno obrekovanje.

Lopezinek je dobil, kakor splošno hudeleci, strah pred tovarševjem zato se je že izogibal, ker se je bil vedno tijatjev, in več kot enkrat ga je kakor blisk spretelelna misel, da bi to nadležno pričo spravil s poti; stara resnica je in skušnja potrjuje, da vezi, ki jih zloba splete, ponavadi zloba tudi raztega.

Salamanka je zato močno ostrmela, ko je zagledala stričnika ob oni nemavadi ur, vsega v strahu in prepadlega.

Teta in stričnik sta se dolgo posvetovala in kar sta govorila, je ostalo skrito; samo neka sosedka, ki je žula pri bolnem otroku do rana, je zapazila, da je starostlar, ki so mu rekli Dondito, prenesel v Salamankino klet skozi stranska vrata petindvajset let je.

Salamanka je izsušeni obraz zarel od veselja, ko se je drugo jutro vracala z ribnjega trga in uvela na roki košarico, v kateri se je premestevalo pol funta ribic. Ko je bila že bližu Grahevega, se je srečala z botro Ivano Prepeluhom, ki je tudi šla s svojo košarico na ribnj trgu.

"Kako je danes s kupčijo? vpraša Salamanko in ji zastavi pot.

"Belice po devetdeset, poštovni šestdeset, te le sardelice pa po Sestintrideset", odgovori Salamanka in ji pokaže svoje blago.

"Jesus, kako ti vse gomazi in se zvija; glava, rep, plavute, vse miga", reče Prepeluh in jih prevera.

"No, jaz si ne bom ž njimi skode storila; tehle šest grošev bo za koso, eden mi pa ostane za 'Enakost'."

"Ven toga zamorea!" so vpili na vseh koneh in krajih.

"Ven te saje!"

"Saj pravim, kaj si upa! Vrh vse prijaznosti, da ga takoj sploh trpimo!"

"Ven se naj pobere ta črnih, da nas vseh ne pomaže!"

Zastonj se je trdil Lopezinek, ki se je medtem že otrezel zadrgo, da bi s priznico pomiril razburjene ljudi in Martina, zadržal prve težke udarec po federalnih nosilcih in celjustih; pa število sovražnikov ga je nazadujelo le zmaglo; drug drugemu so si ga metali iz rok v roke kakor žogo, da je bil naenkrat pri vratih; pričeli so mu še breco na konec hrbitne in tako je prišel kakor uhravljakom iz republikanskega federalnega kluba.

Tedaj so pa ljudje ostromeli, ko so videli, da Lopezinek drvi s priznico; privratak se ni moral meniti za ljudsko slavo; preričil se je skozi gosto muočico, ki mu je navdušeno ploskala, in je stekel na cesto za Martina. A znamore je bil nikjer več in Lopezinek ga je z velikim nemirom zastonj iskal po vseh krajih, kjer je imel zelo govoriti Lopezinek.

"Da, državljan federalci", je rekel med drugim, "enakost mora postati dejstvo, in če se je nasilstvo posrečilo človeško družbo razcepiti v razrede, pride pa republikanski misel in povrte vsekučevu vsemu človeku delež, do katerega ima pravico pri velikem basketu nature."

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razčljenjenega.

"Ne, gospod, vi ste neumni, jaz pa nisem!"

Ko je Lopezinek eul odgovor, katerega je pošteno zasužil, mu je zgovorna beseda zastala na jeziku in obstal je z odprtimi ustimi stegnjeno roku. Šumno kričanje se je razlegnilo med poslušalci, ki so videli prijubljenega govornika razč

DOSTOJEVSKI:

Mladenič

Za GLAS NARODA J. T.

25

(Nadaljevanje).

— Torej ti je to povedala? — No, potem sta pa že precej iminata.

— Še nikoli vam nisem rekel besede, kot jo vam bom rekel zato. — Oče, motite se. — O čustvih, ki jih ima človek do kake ženske, se ne sme s nikomur pogovarjati. — Teh čustev se ne sme presojati.

— Počakaj, mladenič, nikar se ne razburjam.

— Saj je ne razburjam.

— Ali vi še nikoli niste ljubili nobene ženske? — sem ga vprašal.

— Vsak človek ima svoje grehe.

— No, vidi.

— Da, dobro, le pripoveduj.

— Razložiti mi ta služaj, ker ste veliko bolj izkušen kakor sem jaz. — Ko sem se poslavljal od neke ženske, mi je rekla: — Jurij ob treh popoldne bom tukaj in tukaj... no, naprimer pri Tatjani Pavlovni. — In naslednji dan ob treh popoldne sem bil pri Tatjani Pavlovni. — Še predno sem prisel do vrat, sem si mislil: — Ako mi odpre kuharica, jo bom enostavno vprašal, če je Tatjana Pavlovna doma. In kuharica mi pravi, da je ni doma, ampak da čaka neka druga mama v salому. — No, kaj sklepate iz tega? — Kaj je to?

— To je čisto enostavno. — Na sestanek te je povabil. — No, torej se je res zgodilo? — Ali je bilo danes? — Da, danes je bilo.

— Ne, ne, to ni bilo danes. — Jaz sem samo tako rekel.

— Prijatelj moj, to je pa res zelo zanimivo.

Tekaj nama je zastopila pot velika postava.

Človek nama je pogledal v oči in začel govoriti:

— Jaz sem bil prej poročnik. — Imel sem veliko denarja in sem veliko tega denarja izdajal tujim ljudem. — Zdaj sem čisto brez sredstev. — Prosim vaju, če bi mi mogla malo pomagati.

Človek je bil še precej dobro oblečen. — Govoril je neprestano in nama je molil roko za milostino.

Ta dogodek nama je preprečil razgovor.

Versilov je prosil pogledal in nahrnil:

— Mož, če se takoj ne izgubite, bom poklical policeja.

Jaz do tedaj nisem nikoli mislil, da se more tak filozof kot je bil moj oče, razježiti.

— Ali res nimate nič denarja pri sebi? — je govoril človek in postajal vedno bolj osoren.

— Kaj vas briga? — sem odvrnil.

— Moj Bog, današnji dan pa res nima nikdo nobenega denarja.

— Kaj vas briga? — sem rekel še enkrat.

— Proklete kanalje! — V drage kožuhe ste obločeni, pa nimate niti kopejke pri sebi.

— Stražnik! — je zaklical Versilov.

Njemu ni bilo treba preveč upiti. — Na vogalu je stal stražnik, ki je slišal prejšnje zmerjanje "poročnika".

Pristopil je, pogledal vse tri in rekel nama:

— Prosim vaju, idita z menoj na policijsko stražnico, da bosta za pričo. — To se pravi, če ravno hočeta. — Dokazati mu takozadno ne morete nicesar.

— Ne smete ga izpustiti.

— Pustite ga, pustite ga! — sem zaščepetal Versilovu.

Bogove zakaj. — Človek še na cesti ni svoboden. — Jaz si ne dovolim kaj takega.

In ški smo.

"Poročnik" je bi sprva zelo korajzen, govoril je in zatrjeval, kako se je svet izpridil.

Stražnik se je v gotovih ozirih strinjal žnjim.

— Prosim vas, častiti gospod — je govoril poročnik — kam pa gremo zdaj? — Kam nas peljet? — Povejte mi, prostim. — Lepo vas prosim. — Saj vendar nismo bili v salому, pač pa na cesti. — Tedaj je Versilov nenadoma obstal in se naglas zasmjal.

Jaz sem že mislil, da je bil vse nalačo priredil, samo da bi "poročnika" malo preplašil, toda kmalo sem se prepričal, da ni bil tako.

— Jaz vam odpričam, gospod poročnik, in pripoznam, da imate velike zmožnosti. — Da pa ne boste imeli o meni slabo mnenje, vam povabim na pijačo — Tudi vas bi povabil, gospod stražnik, pa vam, da ne smete iti, ker vam služba prepoveduje.

Stražnik naj je debelo pogledal in rekel, da mora peljati are tirane na stražnico.

Versilov me je prikel za rokav rekoč:

— Prijatelj, tukaj v bližini je neka bezmeja. — Ali bi popila čašo čaja? — Pojdova.

Pripravnati moram, da ga še nikdar nisem videl takega, kot je bil tedaj. Obraz mu je žarel samega veselja, toda v njegovih duši je moral divjadi strašen boj.

Naenkrat je segel v listnico, potegnil iz nje bankovec in ga postal "poročniku".

Pri tem so se mu tresle roke kot da bi imel mrzlico.

Tega ne bom nikoli pozabil.

Peljal me je v neko klet ob prekopu. — Malo/gostov je bilo tam. — V koton je brnel avtomat, lokal je bil zaduhel in poln tobakovega dina.

Ko sva imela pred seboj vsak čašo čaja, sem mu nehotel začeti pripovedovati, kaj sem doživel tisti dan.

On je gledal v mizo in poslušal.

Ko sem mu pripovedoval o vodvi Ašmakovi, ni niti z očesom trenil. — Ko sem mu po omelni pismo, je vprašal:

— Ali res veš, moj dragi, da je Kraft sežgal to pismo? — Ali se ne varas?

— Ne, ne, varam se. — Res ga je sežgal.

— To pismo nima zanj nobenega posebnega pomena. — Če bi pa imel to pismo danes v rokah, bi lahko.... Škoda, da nisem imel pisma pri sebi.

Vsa moja notranjost se je pri teh njegovih besedah stresla. — Samemu sebi nisem vrzel, če sem res slišal to vprašanje ali ne.

— Kako mislite? — sem ga vprašal.

— No, kako?

— Saj ste vendar rekli, če bi imel pismo zdaj, oziroma danes pri sebi....

— Seveda.

— Toda, če ga je Kraft tedaj sežgal?

— Ali ga je res sežgal?

Pri tem me je tako prodrljivo pogledal da me je zapeklo v dno duše. —

Neprestano se je smehljal in neprestano mežikal. — Čudno se mi je zdelelo, da se ni mogel obvladati.

— Pravš, da si bil pri nji med tretjo in četrto uro, ter da Tatjana Pavlovna ni bila doma? — me je vprašal neprestano.

— Da, bil sem tam pol štirih do petpetih.

— Čakaj, mladenič, zdaj ti bom pa jaz nekaj povedal.

— No, le govorite.

Vidik, jaz sem bil točno ob tričetrt na štiri pri Tatjani Pavlovni. — V kulinji sem pri nji. — Jaz jo večkrat občim.

Slov. pevsko podporno društvo "ZVON"

SEDEŽ V CLEVELAND (NEWBURG), OHIO.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF BLATNIK, 3382 E. 82 St., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: GUST STRAJNER, 993 E. 63 St., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANDREW ŽAGAR, 3704 E. 78 St., Cleveland, Ohio.
Podstojnik: ANTON GORENC, 7728 Osage Ave., Cleveland, Ohio.
Blazajnik: MIKE VRČEK, 3684 E. 78 St., Cleveland, Ohio.
Zapisnikarica: ROZI MAUER, 3522 E. 82 St., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

MARY GLIHA, 3606 E. 78 St., Cleveland, Ohio.
MARTIN MARTIŠEK, 3539 E. 81 St., Cleveland, Ohio.
FRANK VRČEK, 3684 E. 78 St., Cleveland, Ohio.

BOLNIŠKI NADZORNIKI:

JOHN FONDA, 7825 Burke Ave., Cleveland, Ohio.
FRANCES ZABUKOVEC, 3684 E. 78 St., Cleveland, Ohio.

VRATAR:

LUĐVIK GRUDEN, 3684 E. 78 St., Cleveland, Ohio.

Seja se vrši prva nedelja v mesecu ob 9. uri dopoldne v Mike Piuteri dvojni 3611 E. 81. St., Cleveland, Ohio.

— Kako? — V kuhinji da ste bili? — sem ga vprašal in vztrpel po vsem telesu.

— Da in povedala mi je, da ne morem biti dolgo pri nji. — Prisel sem k nji z namenom, da bi jo povabil na večerjo.

— Ali vani ni povedala Tatjana Pavlovna, da sem tam?

— Ne, ona mi je samo rekla, da si bil tam.

— Poslušajte, to je sila važno.

— Seveda je važno. — Toda ta važnost ni za vse enaka. — Ti si naprimer zelo prebedel, moj dragi.

— Kako bi ne? — Saj so vendar norčevali iz mene kot iz de-setletnega dečka.

— Ona se te je bala. — Bala se je tvojega vročega temperamenta.

— In zato je prosila Tatjano Pavlovno, naj ostane doma.

— Moj Bog, moj Bog! — sem vzkliknil.

— Kaj ti je prijatelj? — Nikar ne bodi siten.

— Vi še ne veste kaj sem govoril. — Jaz sem ji razkril vso dušo.

— Jezi me, ker me ni slišala samo ona, pač pa tudi tretja oseba.

— Veste, kaj sem rekel?

— No, kaj?

— K niži se bom peljal in ji razkril čisto resnico. — Vem, da me ne zaničuje. — Vem tudi, da me ne ljubi. — Toda če me ne zaničuje, je še vedno čas. — Tja se bom peljal in ji povedal

(Dalje prihodnji).

STATE DEPARTMENT OF LABOR**BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION**

ščiti naseljenje in jim pomaga

Slovenski nasvetci, pojasnila in posredovala v zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanjih pravice.

Pridite ali pišite!

Newyorki urad: 230 Fifth Ave.

Urad v Buffalo:

704 D. S. Morgan Building.

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam

NARAVNA VINA

sodat zakrnješki vrste izdelujem in

popravljam po najboljših cenah, a delo trpežno in sanecljivo. V popravju sanecljivo vrakdo pošča, kar sem se nad 18 let tukaj v tem ponu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravku sanecljivo kranjske kakor vse druge harmonike. Rabljene harmonike kupujem in sanecljivo tudi v sameno, toda je 3 in 4 vrate.

JOHN WENZEL,
1617 East 82nd St., Cleveland, Ohio.

iz najboljšega grozja.

Najboljje staro belo vino Riesling 10 gal \$6.50, 27 do 28 gal \$15.50, 50 gal \$27.50. Staro rdeče vino Zinfandel 27 do 28 gal \$14, 50 gal \$25. Lansko belo vino 27 do 28 gal \$14, 50 gal \$25. Lansko belo vino 27 do 28 gal \$14, 50 gal \$25, rdeče vino 27 do 28 gal \$12.50, 50 gal \$22.50. — 100 proof močan tropinjevec 4½ gal. \$12, 10 gal. pa \$25. Pri omenjenih cenah je včetudi tudi vojni davek za vino. — Potovni agent je rojak M. Žugel.

S spoštovanjem
S. JACKŠE,

Box 361 St. Helena, Cal.

Zakaj?

Zakaj sprejemam vsak dan več naročil od naših rojakov za razne ameriške in importirane pijače! — Zato, ker je moje blago pristno, cene nizke in postrežba točna! Ako si neverni Tomaž, prepičaj se pri meni ali pri mojih odjemalcih!

V zalogi imam vsakovrstne pijače od navadne mineralne vode do najdražjega šampanjca.

Ignatz Podvasnik,

3325-27 STATION ST., E. E. PITTSBURGH, PA.

Phone Hiland